

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Formularium Episcopale

Barbosa, Agostinho

Coloniae Agrippinae, 1680

Gregorii. XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10456

Reductio Constitutionum à Pio V.
pro Mendicantibus, & alijs Regulari-
bus contra locorum Ordinarios &c.
editarum ad terminos juris, &
Concilij Tridenti-
ni.

XXVIII.

GREGORIUS *Episcopus, servus
servorum Dei, ad perpetuam
rei memoriam.*

IN tanta rerum & negotiorum mole, qua Romanus Pontifex ex omnibus mundi partibus assidue premitur, vix vitari potest ne aliqua interdum exilient, quibus postea recognitis, necesse est moderationis remediū adhibere. Cum itaque alijs fel. rec. Pius Papa V. prædecessor noster auditis gravaminibus, quæ Fratribus Ordinum Mendicantium ab Ordinarijs locorum, & Parochialium Ecclesiarum Rectoribus, multis modis inferri dicebantur super sacris Concionibus & lectionibus habendis, Confessionibus audiendis, pœnitentijs injungendis, Fratres ad Ordines promovendis, celebratione Missarum, cura animarum, Sacramentorum administratione, sepulchris, quanta funeraliū, legatis, donationibus, eleemosynis, collectionibus, alijsque ejusmodi juribus, necnon decimis, & diversis oneribus, ac etiam

super statu & regimine Sanctimonialium ipsis Fratribus subjectarum, formatione processuum, censurarum publicatione, processibus, præcedentia, locorum acquisitione, ceterisque alijs rebus tunc expressis, multa per quasdam suas literas, pro dictis Fratribus non modo statuerit, sed & quæ jam in Concilio Tridentino decreta fuerant ad hæc pertinentia, declaravit, multaque alia privilegia ejusdem XVII. Kal. Junij. Pontificatus sui anno secundo, & deinde ea omnia diversis alijs Ordinibus & Congregationibus Regularium non Mendicantium, etiam per modum communicationis concesserit. Postea per quandam suam constitutionem de Vicarijs perpetuis in Parochialibus Ecclesijs unitis per Ordinarios locorum instituendis, & portione illorum Vicarijs assignanda editam, alia super constitutione Fratrum eorundem ad exercitium curæ animarum in eis Parochialibus Ecclesijs, quæ domibus & locis suis unitæ sunt, decreverit. Demum animadverso, quod ea omnia multis dubitationibus involuta, magna quoque difficultatibus obstructa, multas magnasque dissensiones, altercationes, & lites inter prædictos locorum Ordinarios, & Fratrum ipsorum Ordines, non sine gravi divini cultus, & animarum detrimento, ac populorum scandalo concitaverant, contra ac ipse sperabat, ac præter suam expectationem, ut qui interdum conquæretur, multa aliter, alioque sensu à se
prolatam

prolata fuisse, quam litteris expressa essent: cupiens his mederi incommodis, primum illa omnia, quæ Regularibus aliorum Ordinum quàm Mendicantium, communicaverat, & secundum præmissa concesserat, Motu proprio restrinxerint: deinde plenius providere volens, prioribus litteris à se, quò ad ipsos Mendicantes, magna in parte moderatis, omnes quascunque alias litteras, quæ de alijs Ordinibus & Congregationibus extra Mendicantium Ordines de observantia nuncupatos emanaverant, omninò aboleverit, causas omnes jam de his etiam in Romana Curia pendentes ad se advocando, lites extinguendo, ac formatos super illis processus, latalque sententias annullando, quemadmodum alijs suis litteris in Registro proximè compertis, nunquam tamen publicatis, plenius continetur. Postremo circa Confessoriorum Regularium etiam Mendicantium approbationem, juxtà Concilij prædicti decretum faciendam, etiam Lectores in Theologia graduatos; & certos alios tunc expressos comprehendere debere declaraverit: Nos hac tanta varietate cognita quæ etiam ex multiplici litterarum & constitutionū editione procedit, præsentibus & futuris discriminibus occurrere volentes, de nobis attributæ potestatis plenitudine statuimus & ordinamus, de prædictis & alijs omnibus litteris & constitutionibus, quæ ab eodem prædecessore eisdem de rebus, pro quorumcunque Regularium, etiam Mendicantium, Or-

dinibus & Congregationibus quomodolibet emanarunt, ac omnibus & quibuscunque in eis contentis, eandem deinceps dispositionem, atque decisionem pro subjecta materia futuram esse, quæ sive ex jure veteri, sive ex sacris dicti Concilij decretis, sive alijs legitimè ante dictarum & constitutionum editionem erant, ac si ipsæ non emanassent futura fuisset, ad quam dispositionem & decisionem suumque pristinum & integrum statum, ac terminum illa omnia reducimus. Quin etiam tollimus & abrogamus omnia irritantia & alia decreta, nec non prohibitiones, declarationes, mandata, & quæcunque alia ipsi litteris, & constitutionibus apposita, & alijs eorum occasione, vel causa facta, his nostris statuto, ordinationi, & reductioni adversantia, quibuscunque illa sint concepta formulis, ac præservationibus, declarationibus, modificationibus, restitutionibus, mentis attestationibus, derogatorijs derogatorijs, alijsque fortissimis, efficacissimis, & inviolabilibus clausulis, etiam Motu, & potestatis plenitudine similibus, & ex certa scientia, etiam pro conservatione status Regularis, & ex quibuscunque alijs urgentissimis causis quotiescunque roborata: Decernentes illa omnia pro nullis, & infectis haberi, omnesque supradictos illorum usu, commodo, & effectu carere: ac omnes lites & controversias, quæ coram quibusvis iudicibus, sive

Bb 2

Ordi-

Ordinariis, sive Commissariis, etiam causarum Palatii Apostolici Auditoribus & S. R. E. Cardinalibus, etiam de Later. Legatis, prædictarum litterarum & constitutionum occasione super præmissis jam motæ sunt, necdum decisæ, aut finitæ, vel etiam quæ jam decisæ sunt, si modo tractum habeant successivum, easque rursus, & inter quoscunque excitari in posterum contingat, secundum prædictam dispositionem, nec aliter decidendas: futura verò dubia & difficultates, quodocunque & ubicunque orientur, ad nos & Sedem Apostolicam, ubi & cætera quæ ad decreta dicti Concilii pertinent, quotidie declarantur, omnino deferenda esse: necnon irritum & inane quidquid secus super his per quoscunque scienter vel ignoranter contigerit attemptari. Mandamus itaque in virtute sanctæ obedientiæ, præsentibus ab omnibus ubique Episcopis, & locorum Ordinariis, necnon Ecclesiarum Prælati, Rectoribus, Fratribusque prædictis, ac cæteris, ad quos pertinet, semper inviolatas observari. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, locorum domorum, & Ordinum quorumcunque statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, etiam Mare magnum, & Bulla aurea nuncupatis, dictis Ecclesiis, Ordinibus, & Congregationibus quomodolibet concessis & con-

& confirmatis, quibus omnibus &c. illis alias in suo robore permanentibus, hæc vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Ut autem præsentibus omnibus plenius innotescant &c. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Ordinationis, statuti, reductionis, abolitionis, abrogationis, decreti, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem &c. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M.D.LXXII. Kalend. Martii Pontificatus nostri anno primo

M. Datarius
Cæs. Glorierius.

Super executione litterarum Apostolicarum: & declaratione Concilii Trid. *sess. 24. c. 20. de reform.*

XXIX.

Part. 3. alleg. 81.

GREGORIUS Episcopus, servum servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

AD Romani Pontificis providentiâ circumspectam pertinere dignoscitur, dubia super Sacrorum Conciliorum decretis pro tempore insurgentia, sic sua declarationis oraculo dilucidare & interpretari, ut exinde litium dispendia

día inter fideles quoslibet valeant sub-
moveri. Accepimus sanè nuper, quod
licet multoties Romanus Pontifex, ut
provisiones & gratiæ per eum de be-
neficijs pro tempore vacantibus, ac
suar, & Sedis Apostolicæ dispositioni
& ordinationi reservatis, in favorem
diversarum personarum sibi gratarum
& acceptarum factæ, executioni de-
bitæ demandentur & ne (dum litte-
ræ Apostolicæ sub plumbo desuper
expediuntur) beneficia ipsa ab aliqui-
bus indebitè occupentur, aut aliqua in
spiritualibus & temporalibus detri-
menta sustineant, nonnunquam cor-
poralem possessionem ipsorum benefi-
ciorum & illis annexorum, juriumq; &
pertinentiarum quomodocunq; Sedis
& Cameræ Apostolicarum nominibus
apprehendi, ac omnes & quoscunq;
fructus, redditus, & proventus bene-
ficiorum & annexorum eorundem
percipi, exigi, eosque integros perso-
nis prædictis, postquam ipsæ litteras
sub plumbo expeditas haberent, una
cum dicta possessione consignati,
quandoq; verò, dū litteræ sub plumbo
hujusmodi expeditæ existunt, ut jus
suum unicuique illorum conservetur,
& temeratio um / audacia debita cas-
tigatione compescatur, ac ipsæ litteræ
Apostolicæ facilius debita executioni,
ut patet est, demandentur, provisos
de beneficijs in corporalem, realem,
& actualem possessionem beneficio-
rum, & annexorum, juriumque, &
pertinentiarum prædictorum, induci,
& inductos in ea manuteneri, amotis
quibuslibet intrusis detentoribus ab

eisdem, aliaque fieri & exequi per
diversas suas in forma Brevis, &
& sub annulo Piscatoris confectas lit-
teras mandet, & præcipiat, certis ini-
bi modo, & forma tunc præscriptis, di-
lecto filio causarum Curie Cameræ
Apostolicæ generali Auditori, seu alijs
executoribus desuper deputatis, qui-
bus omnino parendum esset. Nihilo-
minus nonnulli beneficijs prædictis
inhiantes, ac gratias prædictas elude-
re, eorumque intrusiones & deten-
tiones improbè tueri satagentes, exe-
cutionem litterarum in forma Brevis
hujusmodi, & facultatem per eas
ipsis executionibus attributam, di-
versis dubijs & cavillationibus remo-
rentur, & processus per eosdem exe-
cutores desuper habitos, & forma-
tos, ac inde secuta quæcunque nulla
& invalida, nulliusque roboris vel mo-
menti esse, neque attendi debere
contendunt, sub prætextu, quod in
decreto Sacri Concilii Tridentini, *sess.
XXIV. c. XX.* dispositum fuerit, quod
causæ omnes ad forum Ecclesiasti-
cum quomodo libet pertinentes, et-
iamsi beneficiales sint, in prima in-
stantia coram Ordinarijs locorum
duntaxat cognoscantur, exceptis his,
quæ juxta Canonicas sanctiones apud
Sedem prædictam sunt traditæ, vel
quas ex urgenti rationabilique causa
judicaverit Summus Pontifex Ro-
manus per speciale rescriptum signa-
turæ suæ, ejus manu propria subscri-
bendum, committere, aut avocare.
Verùm cum decretum hujusmodi
Concilij constitutionem prædictarum

litterarum in forma Brevis, & illarum executionem nihil afficiat, neque per illos causa, seu instantia introducatur, sed merè executive procedi mandetur, litteræ quoque in forma brevis, annulo Piscatoris munitæ, non minoris sint efficacæ & auctoritatis, quam rescriptæ signaturæ Rom. Pont. ejus manu propria subscripta: Nos in his nostræ debitæ declarationis cautelam adhibentes, ac provisorum prædictorū jus adversus dubia, & cavillationes hujusmodi æquitate & justitia suadentibus præservare volentes, necnō prædictarū, & quarumcunque litterarum in forma Brevis super capienda possessione nomine Cameræ hujusmodi, aut in favorem litterarum sub plumbo expeditarū tam à prædecessoribus nostris, quam à nobis, & dicta Sede hætenus concessarum, tenores, ac litis, & causæ, si quæ desuper executæ sint, statum & merita, nominaque & cognomina judicum executorum, & colligantiū præsentibus pro sufficienter expressis habentes, Mō proprio, non ad ipsorum provisorum, aut aliorum nobis pro eis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac de mera nostra deliberatione decernimus & declaramus, per concessionem litterarum in forma Brevis, & sub annulo Piscatoris super capienda possessione quorumcunque beneficiorum dispositioni Apostolicæ reservatorum seu affectorum, Sedis & Cameræ Apostolicarum nominibus apprehendenda, & ejusdem possessionibus in favorem provisorum ab ipsa Sede de eisdem beneficiis postquam lit-

teras sub plumbo super provisionibus hujusmodi habuerint expeditas, relatione, necnon assistentia ipsis provisitis litteras desuper sub plumbo expeditas habentibus, præstanda, & aliorum inibi expressorum executione facienda, quæ mandata executiva sunt, & summariam dumtaxat causarum, propter quas illæ emanarunt, cognitionē requirunt, decretas Concilii hujusmodi non contraveniri, nihilq; præjudicii illis inferri, vel eorum formam in aliquo violati, neque id dici aut enferri, vel executionem litterarum earundem propterea in aliquo suspendi sive remorari, aut facultatem litterarum executionibus concessam impediri, sed executores ipsos, & ab eis deputatos subexecutores, facultate sibi per easdē litteras, ut præfertur concessa, uti, frui, gaudere, & contra illis non parentes ad declarationem incursum pœnarum & censurarum, in eisdē litteris in forma Brevis cōtentarū ac invocationē brachii sæcularis procedere, ac alia omnia ut singula in eisdem litteris contenta (illarum tamen forma servata) facere & exequi libere & licite potuisse, & posse, necnon processus desuper habitos & formatos, habendosque & formandos, ac inde secuta & sequenda quæcunque firma, valida & efficaciam fuisse, & esse, & fore, suosque integros & plenarios effectus sortiri, debere in omnibus & per omnia: Præsentibus quoque litteras de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari impugnari vel invalidari nullatenus posse, sicque in præmissis omnibus & singulis per quoscun-

que

que iudices & commissarios &c. Distinctius inhibentes in virtute sanctæ obedientiæ omnibus & singulis cujuscunque status &c. etiam Cardinalatus honore fulgentibus, & quavis sæculari potestate fungentibus, ne decreto & declarationi nostris prædictis, quovis quaesito colore directè, vel indirectè contravenire audeant, vel præsumant. Et nihilominus universis & singulis nostris & dictæ Sedis Nuntiis, ac locorum Ordinariis eorumque Officialibus præcipimus, quatenus ipsi, & eorū singuli per se, vel alium, seu alios, præsentales litteras, & in eis contenta quæcunque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte provisorum, & executorum, & sub-executorum prædictorum, seu quarūcumque aliarum personarum in præmissis interesse habentium, vel alicujus ex eis fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficaciæ defensionis præsidio assistentes, faciēt auctoritate nostra prædictos provisos, & executores, & subexecutores, seu alios in præmissis interesse habentes, eorumque singulos, decreto, declaratione, inhibitione & aliis præmissis pacificè frui, & gaudere, ac præsentales litteras, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, quos illa concernunt, & concernent, quomodolibet in futurum, inviolabiliter observari non permittentes aliquē desuper contra illarum tenorem quomodolibet indebitè molestari. Contradictores &c. Non obstantibus felicis Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una & in Conc. generali edita de duabus dietis (dammodo ultra

tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur) aliisque Apostolicis &c. Datum Romæ apud S. Marcum sub annulo Piscatoris die X. Julii M.D.LXXIV. Pontificatus nostri anno tertio.

Caſ. Glorierius.

Revocatio quarūcumque licentiarum ingrediendi monasteria, & loca Monialium, & virorum cujuscunque Ordinis; & prohibitio utendi licentiis ab Episcopis, vel Superioribus concessis pro casibus necessariis, nisi in necessitatibus urgentibus.

XXX.

Part. 3. alleg. 102.

GREGORIUS Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Vbi gratiæ & indulta ab hac Sede concessa, successu temporis incommodum afferre noscuntur, expedit illa salubri Præsidentis consilio submoveri. Proinde Sanctimonialiū quieti, & tranquillitati consulere, ac omnia quæ illas à spiritualium rerum cogitatione, & exercitio avocant impedimenta tollere, periculaque & scandala ab eis removere cupientes, & auctoritate præsentium revocamus, & abolemus omnes & quascunque licentias ac facultates ingrediendi monasteria, omnes & loca Monialium, etiam virorum quorumvis Ordinum, quibus

busvis etiam Comitissis, Marchionissis, Ducissis, & alijs cujuscunque status & conditionis mulieribus, ac etiam omnes & quascunque licentias ingrediendi Monasteria, domos, & loca ipsarum Monialium, quibuscunque viris, etiam ejusdem status & dignitatis, tam à prædecessoribus nostris, quam etiam à nobis, & Sedis Apostolicæ Legatis, aut alijs ex quibusvis quantumcunque urgentibus causis, sub quibuscunque tenoribus, & etiam derogatorijs derogatorijs, revocatoriarum restitutorijs, alijsque efficacioribus clausulis, irritantibusque & alijs decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, atque ad Imperatoris, Regum, Reginarum, aliarumve Principum contemplationem, vel supplicationem concessas, confirmatas, ac etiam iteratis vicibus renovatas, cassamusque & annullamus litteras desuper confectas, & processus habitos per easdem: Inhibentes eisdem, qui illas obrinuerunt sub excommunicationis pœna ipso facto incurrendæ, super qua à nemine nisi à Romano Pontifice (præterquam in mortis articulo) absolutionis beneficium possit impertiri, ne ipsarum licentiarum prætextu Monasteria hujusmodi quovis modo ingredi audeant. Abbatis vero, nec non Abbatibus, Conventibus, ac alijs Monasteriorum utriusque sexus Superioribus, & personis quocumque nomine vocentur districtè præcipimus sub eadem excommunicationis pœna, nec non

privationis dignitatum, beneficiorum & officiorum suorum, ac inhabilitatis ad illa & alia in posterum obtinenda, ne in Monasteria, domos, & loca sua quemquam prætextu hujusmodi licentiarum & facultatum ingredi faciant vel permittant. Quin etiam sub eisdem pœnis ipso facto incurrendis prohibemus atque interdici-mus omnibus quibuscunque personis Ecclesiasticis & sæcularibus, ac etiam Ordinum quorumcunque, etiam Mendicantium, Regularibus, ne prætextu licentiarum ab Episcopis, vel Superioribus, quibus illas concedendi in casibus necessarijs tantum ex decreto Conc. Trid. facultas tribuitur, Monasteria ipsa Monialium pro libito, sed necessitatibus urgentibus duntaxat ingredi; neve Moniales sub eisdem pœnis illas aliter admittere præsumant. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, Monasteriorumque & Ordinum prædictorum &c. statutis & consuetudinibus, privilegijs quoque, exemptionibus, & indulgis &c. quibus omnibus &c. illis alijs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Quoniam autem difficile esset præsentibus ad omnia loca perferri, volumus &c. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ revocationis, abolitionis, cassationis, annullationis, inhibitionis, præcepti, prohibitionis, interdicti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu

ausu temerario contraire. Si quis autem &c. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M.D.LXXV. Idibus Junii, Pontificatus nostri anno quarto.

M. Datarius

Cæf. Glorierius:

Jurisdictione Ordinariorum in puniendis Vicariis, familiaribus, colonis, & ministris Fratrum Militum Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, juxta dispositionem Concilii Trid.

sess. 24. cap. 11.

XXXI.

Part. 3. allegat. 81.

GREGORIUS *Papa XIII. ad perpetuam rei memoriam.*

Circumspecta in omnibus actibus suis Romani Pontificis providentia, interdum ea, quæ certis etiam rationalibus tunc suadentibus causis à Sede Apost. emanata reperiuntur, alia superveniente ratione, qua præsertim populorum offensionibus occurritur, & Episcoporum jurisdictioni ritè consultitur, reducere ac suam declarationem interponere consuevit, & alias desuper disponit, prout temporum rerum, & personarum qualitate pensata, perspicit in Domino salubriter expedire. Cum itaque compertum sit quam plurimos Clericos seculares, nec

non laicos gratiis & privilegiis, quibus Sedes Apost. dilectos filios Magistrum, Conventum, & Milites Hospitalis S. Joan. Hierosolymitani de Rep. Christiana optimè semper meritos, ac eorū Ecclesias, & loca liberaliter profecuta est, abutentes, unde sibi religiosius vivendi legem imponere deberent, inde laxioris vitæ occasionem accipere, dum varios, sæpe etiam vanos exemptionis, libertatisque titulos prætexunt, alii quidem, quod pro Vicariis, Capellanis, ministris & inservientibus Ecclesiis dicti Hospitalis quomodolibet adscripti sint: alii verò quod coloni, procuratores, & familiares ipsorum Militum existant, quamvis in propriis domibus licenter degant; nihilominus ex prædictorum Militum privilegiis, illorumque confirmatione etiam post Conc. Trid. à fel. rec. Pio V. prædecessore nostro obtenta, prætendant se ab omni jurisdictione Ordinariorum exemptos esse, nec ab illis inquiri, visitari, puniri, aut corrigi posse, eoque ipso delictorum suorum sibi immunitate promissa gravem in populo offensionem præbere, & in Episcoporum jurisdictione perturbationem indies majorem excitare dignoscantur. Idcirco nos huic malo, quod à præd. Conc. multo ante prævisum fuerat, salubriter providere volentes, Motu proprio, non ad alicujus nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera nostra voluntate, ac deliberatione, & certa scientia, deque Apostolica potestatis plenitudine omnia & singula privilegia, exemptiones, gratias, & in-

Cc dult_a

dulta Magistro, Conventui, Militibus, & Militiæ dicti Hospitalis per quoscunque Romanos Pontif. prædecessores nostros Sedem præd. in genere, vel in specie quomodolibet concessa & confirmata, nec non dicti Pii V. litteras super eorum confirmatione emanatas sub dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 29. Novemb. 1568. Pontif. sui anno 3. ad prædicti Conc. decretorum terminos tenore præsentium reducimus, ac reducenda esse, nihilque ex ipsis privilegiis, exemptionibus, gratiis, & indultis Ordinariis locorum detractum esse, quominus ipsorum Militum Vicarii, Cappellani, Ministri, servientes, adscripti, coloni, procuratores, & familiares Militum huiusmodi, ea jam concessa sint, & in posterum concedi contigerit, ab ipsis Ordinariis tanquam Sedis Apostol. delegatis de eorum excessibus, criminibus, & delectis, etiam extra irritationem quando & quoties opus fuerit, inquiri, visitari, puniri, & corrigi possint, ipsorumque Ordinariorum jurisdictioni plenè in prædictis subjecti existant (exceptis tamen iis, qui Ecclesiis, aliisque locis dictorum Militum actu servant, & intra eorum septa & domos resident, ac sub eorum obedientia vivunt, quæ omnia debere simul concurrere intelligantur, sive iis, qui legitime & secundum Regulam prædictæ Religionis professionem fecerint, de qua loci Ordinario constare debeat) & ita in præmissis omnibus, & singulis per quoscunque iudices Ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate fun-

gentes, etiam causarum Palatii Apost. Auditores, ac S.R.E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi auctoritate, & facultate, in quavis causa & instantia iudicari, & diffiniri debere: *Cum clausulis præservativis & derogatoriis &c.* Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 25. Novembris 1580. Pontif. nostri anno 9.

Quod etiam Prælati & alii Monialium curam habentes, earum Monasteria ingredi non possint, nisi in casibus tantum necessariis.

XXXII.

Part. 3. allegat. 102.

GREGORIUS *Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.*

Dubis, quæ emergunt, declarationis remedium expedit adhibere. Cum igitur super eo quod optima primum ratione Conc. sanxit Tridentinum, deinde in constitutione fel. sec. Pii V. prædecessoris nostri, Nonis Julii, Pont. sui anno tertio, atque item nostra Idibus Junij Pont. nostri anno quarto editis, fuit provisum, ne cui in posterum, nisi in casibus necessariis, septa monasteriorum Monialium ingrediendi concederetur licentia, à nonnullis dubitatum fuisse sciamus circa personas, quæ alterius ad id licentia

non indigent, sed sui auctoritate officii nituntur, an liceat eis pro libito suæ voluntatis huiusmodi septa ingredi, vel potius servare debeant ipsi quoque regulam à Concilio præscriptam: Nos omnem hæsitationis materiam tollere, & viam scandalis præscindere, ac Sanctimonialium quieti consulere volentes, harum tenore auctoritate Apostolica declaramus, Prælatos omnes tam sæculares quam regulares, quibus cura & regimen monasteriorum Monialium quovis modo incumbit, facultate sibi ex officio attributa ingrediendi monasteria prædicta ita demum uti posse, si id faciant in casibus necessariis, & à paucis, iisque senioribus ac religiosis personis comitati. Quocirca universos & singulos Episcopali, seu majori, ac etiam Cardinalatus dignitate præditos, necnon quorumvis Ordinum Abbates, Priores, Minores, & alios quoscunque superiores regulares serid monemus, facultate huiusmodi qui eam habent, præterquam in casibus, ut præfertur, necessariis ne utiquam utantur. Quod si confecerint, eadem auctoritate Apostolica statuimus atque decernimus qui Pontificalis dignitatis fuerint, eos pro prima vice qua contrafecerint, ingressu Ecclesiæ interdictos, pro secunda à munere Pontificali, & à divinis suspensos, ac deinceps ipso facto absque alia declaratione excommunicatos existere; Regulares vero omni officio, ac ministerio privatos excommunicationi similiter subjacere. Non obstantibus Apostolicis ac in generalibus & pro-

vincialibus Conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus & ordinationibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apost. quibusvis Ecclesiis earum Prælati, aut Ordinibus &c. cæterisque contrariis quibuscunque. Quoniam verò difficile esset &c. Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die 23. Decemb. MD.LXXXI. Pontificatus nostri anno decimo.

Cæf. Glorietius:

De modo & forma publicandi beneficiorum resignationes & jurium cessiones.

XX XIII.

Part. 3. alleg. 59.

GREGORIUS *Episcopus, servum servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.*

Humano vix iudicio ita bene quidquam & providenter sanciri potest, quin usus sæpe aperiatur, doceaturque, id quod salubre fore credebatur, minus experiundo prodesse; quod in illis constitutionibus, quas ad prohibendas simulatas occultaque beneficiorum Ecclesiasticorum resignationes diversi Rom. Pontif. multifariam ediderunt, fel. rec. Pius Papa V. prædecessor noster novissimè promulgavit cognoscimus accidisse. Non hoc malū, prout occasio necessitasque postulat, coercere volentes, statuimus ut post hac omnes

Cc 2 & quæ-

& quæcunque resignationes, etiam causa permutationis, ac commendarum, & etiam litteris Apostolicis non confectis, & possessione non habita, nec non litis & jurium quorumcunque cessiones, & retrocessiones, quæ deinceps de quibuscunque beneficijs Ecclesiasticis in nostris, seu Rom. Pontificis pro tempore existentis manibus, ac etiam coram Notario publico & testibus fient, & à nobis vel illo, seu nostro, vel illius mandato admittentur, & super eis provisiones & quæcunque aliæ dispositiones, sive temporales, sive perpetuæ, aut ad hoc mandata Apostolica sub quacunque forma & quibuscunque etiam S. R. E. Cardinalibus, ac pijs locis quocunque privilegio suffultis facta, publicari debeant cum litteris Apostolicis desuper confectis intra sex menses si beneficiũ intra montes fuerit, ultra verò intra novem à data concessionis gratiæ, non autem à die præstiti super ea consensus numerandos, etiam si postea concessio gratiæ hujusmodi ex quavis causa; diversisque subsequenter datis, ac quotiescunque & quovis modo reformatæ, & valida reddita fuerit, pluresque & quotquot in alium, vel alios cessiones, ac etiam in ipsummet primum resignantem vel cedentem retrocessiones, termino prædicto nondum elapso intercesserint, ita ut unicus duntaxat terminus omnibus his successionebus ac retrocessionibus decurrat, ut qui postremus gratiam habuerit, publicationem hujusmodi facere, ceteraque omnia hic præscripta intra eun-

dem terminum præstare teneatur.

Ipsa autem publicatio in Cathedrali, & in beneficij Ecclesia, vel Ecclesijs, si in pluribus illud sit, fiat: ibique dum frequens populus ad Missarum solemniam convenerit palam omnibus litteræ Apostolicæ prædictæ, transumptum authenticum exhibeatur, claraque & intelligibili voce resignatio, seu cessio hujusmodi ac beneficij qualitas & invocatio, nominaque & cognomina resignantis seu cedentis ac illius, in cujus favorem gratia hujusmodi facta est, pronuntientur, ita ut hæc omnia possint ad notitiam omnium ibi existentium verisimiliter pervenire, scriptumque de his omnibus exemplum collatum valvis dictarum Ecclesiarum affixum relinquatur.

Si verò Ecclesia beneficij ruralis sit, aut populo conventuque careat, eo casu in Parochiali, intra cujus Parochiæ limites beneficium ipsum consistit, & in Cathedrali Ecclesia, vel si locus bello, seu peste, alijsve manifestis periculis subiaceat, tunc in proxima Parochiali, ac etiam in Cathedrali Ecclesia vel si aditus ad illas, aut utramvis minimè sit securus, in alia Cathedrali vel Parochiali viciniore, periculorum immuni publicatio hujusmodi peragatur.

Is quoque, in quem disponi vel mandari de beneficio etiam litigioso, vel cedente non possessore, sub quacunque forma contigerit, possessionem beneficij intra dictum tempus vigore litterarum Apostolicarum desuper confectarum, nec aliàs apprehendere

dere debeat & si propter litem, aut aliud legitimum impedimentum nequiverit, saltem litteras Apostolicas cum earum publicatione, si tunc facta erit iudicij seu executori illarum, vel alijs ad quos pertinet, per se vel procuratorem suum legitimum, intra idem tempus presentare, & apud illum vel illos pro ipsarum litterarum executione instare, & possessionem huiusmodi instanter petere teneatur.

Ceterum modus & forma hic tradita semper & ubique debeat observari, nec alia vel æquipollens ullo modo admitti in omnibus huiusmodi resignationibus, cessationibus, & retrocessionibus, de quibuscunque Ecclesijs, Monasterijs, Prioratibus, tam virorum, quam mulierum, Dignitatibus, officijs, & beneficijs Ecclesiasticis, secularibus, & quorumvis Ordinum, etiam Militarum, Regularibus, etiam electivis, & manualibus, ac etiam de jure patronatus laicorum illustrium & alijs quomodocumque existētibus, sive pacificis, sive in petitorio, sive possessorio litigiosis, etiā de quibus in Consistorio nostro disponi consuevit, seu debet, quæ posthac ex quacunque causa fient, & per nos, ac prædictos successores, extra tamen dictum Consistorium admittentur, etiam cū reservationibus nominis, tituli, administrationis, possessionis, fructuum etiam omnium, ac rerum, & jurium quorumcunque.

Ad prædictorum tamen observationem eum, in quem juris fit cessio beneficij, quod tempore sessionis hu-

jusmodi, & ante illam vigore litterarum Apostolicarum, ut supra, si ad id tenebatur, publicatarum realiter possidebat, nolumus obligari.

Quod si quidquam prædictorum omnium omissum fuerit, dictis terminis, ut cuique præscriptum est, elapsis, omnes dispositiones & gratiæ resignatorum & celsorum beneficiorum aut jurium huiusmodi, cum omnibus inde secutis, sive de pacificis; sive de litigiosis, sint irritæ & inanes, nullaque alia gratia super huiusmodi beneficio, sive jure cello, ijs quibus concessa fuerit, suffragetur, sed ipsi tales inhabiles & incapaces sint ad huiusmodi beneficia sic resignata & cessa quocumque obtinenda, illaque sive jura, ab ipsa statim prima resignatione, seu cessione, etiam si illa aliàs nullæ, & invalidæ essent vacavisse, & vacare censeantur eo ipso, nec resignantibus, seu cedentibus, si postea in sua possessione remanent, constitutiones de annali & triennali possessore, ne præsumptæ, aut tacitæ retrocessionis, etiam propter diurnam continuatæ possessionis huiusmodi tolerantiam, nec omnino aliud jus, vel beneficium ullo tempore suffragetur, sed ipsa beneficia, sive jura sic à principio vacantia à Sede Apostolica præd. duntaxat impetrari valeant, ac concedi.

Illorum verò impetrationes, vel etiam Motu proprio concessiones, quibuscunque derogationibus suffultæ, nunquam sub clausulis generalibus, aut vacationum modis conditionalibus

bus, vel implicitis comprehendantur, seu specialiter & expresse ob non servatam presentis constitutionis formam, ac cum declaratione nominum & cognominum, resignantis seu cedentis, & gratiam habentis, dispositivè, & non conditionaliter fieri omnino debeant: & quicumque sic impetrans, aut gratiam Motu simili habens, præfinitum cuique casui tempus prædictum à data concessionis gratiæ sibi factæ hujusmodi ea omnia quæ cedens à jure prædicto debebat, præstare teneantur, & si pluribus gratiam hujusmodi fieri cõtigerit, is præ omnibus obtineat, qui primus publicationem suæ impetrationis fecerit, & possessionem adeptus fuerit, aut petierit, omniaque requisita prædicta adimpleverit, quamvis in data sit postremus, & possessio ab alio in publicando negligentiore prius apprehensa fuerit, vel petita.

Reservationibus omnibus, nominis, administrationis, fructuum etiam omnium, ac pensionum, & aliarum rerum quarumcunque, nec non facultatibus, indultis, & aliis concessionibus, tam ipsis resignantibus, seu cedentibus, qui tamen possessionem ab initio re ipsa dimiserint, quam aliis ex hujusmodi resignationibus seu cessionibus à Sede Apostolica factis, nihilominus validis, plerumque effectum sortituris.

Sed ne in beneficiis super possessione, vel proprietate litigiosis litis prosecutio turbari valeat, vel differri, in causis hujusmodi contra cedentem ad ul-

teriora, etiam ad sententiam definitivam, & rem judicatam, ac illius executionem, quousque illa qui gratiam ex resignatione, seu cessione aut ex ommissa forma publicationis hujusmodi obtinuit, ac causam per se, vel procuratorem legitimum acceperit, litemque hujusmodi susceperit, eodem modo & ordine procedi possit, quo potuisset legitime, si cessio hujusmodi facta non fuisset; ac quidquid interim sic procedendo decretum & expeditum fuerit, sive cum cedente, sive contra eum, etiam postquam ipse, vel quivis alius incumbentia sibi secundum prædicta præstiterit, non solum circa fructus sed etiam circa possessionem & ipsum jus quod cessum est, valeat omnino, & vim obtineat, illumque ipsum, cui gratia facta est non minus afficiat, quam si ipso legitime citato contra eum decretum, & expeditum fuisset, nec ipse adversus hæc, prætextu non acceptatæ gratiæ, vel etiam illius ignoratæ, aut citationis, vel intimationis executioni contra ipsum minimè demandatæ, aliave ratione valeat excusari. Possit tamen ipse, etiam si in lite & causâ hujusmodi subrogatus non sit, quandoque ad illius prosecutionem & terminationem venire, & à iudice, coram quo causam ipsam etiam ex delegatione pendere contigerit, in illis ipsis statutis & terminis, in quibus tunc eam esse repererit, etiam absque rescripto speciali admitti.

De beneficiis autem, quæ deinceps
in ma-

in manibus Ordinariorum Collatorum, etiam Cardinalium, etiam indulta & facultates ad hoc ab Apostolica Sede habentium, ac Legatorum etiam delatere, & delegatorum etiam specialium ejusdem Sedis, extra Romanam Curiam resignari, etiam ex causa permutationis contigerit, ipsi intra mensem negotium universum admissionis, vel rejectionis resignationis hujusmodi, & (si per eos facienda erit) provisionis resignati beneficii juxta Apostolicas, & alias Canonicas sanctiones omnino absolvant. Et qui sic provisus fuerit, intra tres menses a die sibi factae provisionis illam publicet, & possessionem beneficii capiat modo & forma supradictis, alioquin illis elapsis nulla sit ejus provisio, & beneficium vacare censeatur eo ipso ordinarii & alii praedicti, qui haec, ut eis praescribuntur, non perfecerint, eo casu potestate disponendi de ipsis beneficiis in ea vice privati, eorumque dispositio eo ipso ad Sedem Apostolicam devoluta existat, aut aliis idoneis ab ipsa Sede duntaxat, & modo & forma praedictis concedantur: Decernentes sic per quoscunque judicari debere, nec non irritum & inane quidquid secus super his per quoscunque scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus praedicti Pij V. & aliis omnibus aliorum praedecessorum nostrorum constitutionibus de publicandis resignationibus hujusmodi hactenus editis, & reformatis, quas omnes omnino abrogamus, ita tamen &c. nec non resigna-

nantium, sive cedentium voluntatibus, conditionibus, protestationibus, & clausulis, in ipsismet resignationibus, & cessionibus, seu procuratorum constitutionibus & mandatis, ac alias etiam ad praeservationem suorum jurium, & significationem, quod non aliter nec alio modo resignant, seu cedunt appositis, & quacunque verborum vi, formula, & multiplicatione expressis, nec non indultis privilegijs & gratijs Apostolicis &c. ex quibusvis causis quomodocunque concessis, & confirmatis, quae omnia etiam tollimus & annullamus, ceterisque contrarijs quibuscunque. Ut autem praesentes amplius innotescant, volumus ut earum exemplis etiam impressis &c. Datum Romae apud S. Petrum anno Incarnationis Domini MDLXXXIII. Non. Janu. Pont. nostri anno XII.

M. Prodat.

Cæs. Glorierius.

Quod Abbatissae, & aliae Praefectae Monasteriorum Monialium in Italia consistentium, ad triennium tantummodo ele-

gantur.

XXXIV.

Part. 3. alleg. 100.

GREGORIUS *Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.*

Exposit

EXpofcit debitum Pastoralis officii, quod difponente Domino gerimus, ut ad ea follicitè intendamus per quæ Monafteria, & alia religiofa loca, præfertim Deo dicatarum Sanctimonialium, fecundum regularis difciplinæ normam regantur & gubernentur. Perpendentes igitur varia & multiplicia damna quibus plerumque afficiuntur monafteria Monialium, quæ per Abbatiffas, vel alias Præfectas perpetuas reguntur, è contrâ verò Abbatiffas, & alias Præfectas triennales fcientes fe lapfo termino fuæ adminiftrationis rationem effe reddituras, ac fperantes de bene geftis laudem promoveri, pœnam verò, fi malè gesserint, metuentes, majori ftudio, ac diligentia regimen, & adminiftrationem monafteriorum fibi commifforum gerere. His & aliis rationabilibus caufis adducti hac noftra perpetuò valitura conftitutione ftatuimus, & ordinamus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus in omnibus & fingulis monafteriis Monialium S. Benediæti Cifter. Carthufien. & aliorum quorumcumque Ordinum in Univerfa Italia, & præfertim in Utriusque Sicilia Regnis conflitentibus, quæ nunc per Abbatiffas vel alias Præfectas perpetuas reguntur, & gubernantur, cum primum Abbatiffæ, aut aliæ Præfectæ hujusmodi regimini, & adminiftrationi ipforum Monafteriorum cefferint, etiam apud Sedem Apoft. vel decefferint, eorum Abbatiffatus, feu Præfecturas vacare contigerit, Abbatiffæ & aliæ Præfectæ non amplius perpetuæ feu ad

vitam (quarum nomen & titulum ex nunc, prout ex tunc Apoftolica Auctoritate ex certa noftra fcientia, & que Apoftolicæ poteflatis plenitudine, tenore præfentium perpetuò extinguiamus & abolemus, fed triennales tantum à Conventu uniuifcuiusque monafterii, & aliàs juxta decreta Sacri Cone Trid. regularia fuorum Ordinum inflituta eligantur, & præficiantur, quæ poftmodum elapfo triennio fuo officiis perfunctæ, præfelle definant, omni que prorfus careant auctoritate, ac à regimine & adminiftratione Monafterii per triennium à die finitæ adminiftrationis inchoandum abftineant; quo elapfo, fervata eadem forma Cone. Trid. iterum, & pluries eligi poffint. Diftrictius inhibentes omnibus & fingulis dictarum Monafteriorum Conventibus, fuperioribus, & perfonis, ne aliquam Abbatiffam, aut aliam Præfectam perpetuam, feu ad vitam, fed triennem tantum, eligere, & præficere ullo modo audeant, vel præfument. Quod fi fecus à quoquam quavis auctoritate fuerit attentatum, electionem & præfectionem hujusmodi, ac omnia & fingula, quæ inde fequentur, irrita, nulla, & inania, nulliusque roboris, vel momenti fore: ficque per quofcumque iudices &c. Non obftantibus conftitutionibus & ordinationibus Apoftolicis dictorum monafteriorum & Ordinum &c. Quibus omnibus &c. illis aliàs in fuo robore permanfuris, hac vice duntaxat fpecialiter & exprefse derogamus, cæterisque contrariis quibufcumque: Cæterum quia

quia difficile foret, &c. Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die prima Januarij MDLXXXIII. Pontif. nostri anno undecimo.

Cæf. Glorierius.

Præcedentiæ declaratio inter Ordines Mendicantium, & inter Confraternitates Laicorum in processionibus.

XXXV.

GREGORIUS *Papa XIII. ad perpetuam rei memoriam.*

EXposcit Pastoralis officij munus, cui disponente Domino præsidemus, ut ad ea sollicitè intendamus quæ discordiarum & litium, ac controversiarum quarumlibet, præsertim inter personas Ecclesiasticas materia tollatur. Sanè nobis nuper innotuit, quod in multis Civitatibus, Diocæsibus diversarum mundi partium nonnullæ lites, causæ, ac controversiæ inter Fratres Mendicantes, aliæ etiam similes lites, & controversiæ inter Confraternitatum Confratres Christifidelium super præcedentiæ, vel jure præcedendi orta jam sint, & oriri facile possint. Nos considerantes lites, causas, & controversias hujusmodi in Ecclesia, præsertim inter Religiosas personas, quæ relictis mundi vanitatibus famulatum, & votum suum in humilitate spiritus Do-

mino, & Deo nostro, qui se pro nobis adeo humiliavit, ut formam servi acciperet, exhibere, & persolvere profitentur, non medicam illi præclaræ, præcipuè dilectæ virtuti, quæ est humilitas, labem infundere, populoque scandalum generare, ac propterea illas omni ratione submovendas, publicæque religionis tranquillitati, ac ministrorum Ecclesiasticorum reconciliationi, & mutæ dilectioni quam primum consulendum esse rati, ac supremam huic negotio manum opponere volentes, nec non causas, lites, seu controversias hujusmodi ubilibet, & coram quibusvis iudicibus moras, & in quibusvis instantijs indecisas pendentes ab eisdem iudicibus harum serie ad nos advocantes, illasque penitus extinguentes, eisdemque Fratribus Mendicantibus, & Confratribus super præmissis perpetuum silentium imponentes. De nobis attributæ potestatis plenitudine volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod quicumque ex dictis Fratribus Mendicantibus inter sede præcedentiæ hujusmodi contendentibus, aut Confratribus Confraternitatum prædictarum inter quos lites & causæ præmissorum occasione ortæ jam sint, seu oriri contigerit in futurum, qui in quasi possessione præcedentiæ, ac juris præcedendi sunt, ij (quibuscumque reclamationibus, protestationibus, appellationibus, & alijs subterfugijs prorsus remotis & cessantibus, & postpositis tam publicis, quam privatis præcedere debeant. Quando verò non probe-

Dd

tur

tur, aut non constet de quasi possessione præcedentiæ huiusmodi, inter Fratres quidem Mendicantes, ij, qui antiquiores in loco controversiæ, inter Confratres verò inter felicitantes, ij, qui prius factis sunt in processibus tam publicis quàm privatis præcedere debeant: ita ut si contigerit nova Monasteria, aut domos alicujus Ordinis Mendicantium in loco, in quo alterius Ordinis ex dictis Mendicantibus Monasteria, aut domus prius erecta, & instituta sint, ille Ordo, qui prius Monasterium seu domum in loco habuerit, præcedat. Præterea quia inter prædictos Ordines plerumque alia in processibus, alia in Concilijs generalibus, & alijs actibus publicis sive privatis ratio circa modum procedendi fervatur, nolumus per præsentis prærogativis dictorum Ordinum, quo ad præcedentias huiusmodi, quæ proprijs Ordinibus, præterquam in processibus prædictis debentur, aut Fratribus Capucinis nuncupatis, qui in processibus publicis sub Conventualium S. Francisci, aut Minorum de observantia Fratrum nuncupatorum, Cruce, ut solent, incedere possint, aliquod præjudicium generari. *Cum clausulis sublata, & derogatorijs &c.* Datum Romæ apud S. Marium, sub annulo Piscatoris die 15. Julij 1583. Pontificatus nostri anno duodecimo.

Quod vacent omnes Ecclesiæ & beneficia eorum, qui ad dignitatem Cardinalatus promoventur, & quando eis datur retentio, intelligatur de beneficijs non requirentibus residentiam in loco dictæ Dignitati non convenienti.

XXXVI.

Part. 3. allegat. 57. n. 66. cum seqq.

SANCTISSIMUS D. N. SIXTUS PAPA V. decrevit, quod per promotionem ad Cardinalatum vacent omnes Ecclesiæ, & omnia beneficia cujuscunq; nominis, & tituli sint, nisi fuerit data retentio, quæ concessa intelligatur, & data ad Patriarchales, Metropolitanas, & Cathedrales Ecclesias, ad Monasteria etiam commendata ad Prioratus, & ad cætera omnia alia beneficia, quæ videntur convenire dignitati Cardinalatus. Ad alia verò, quæ videntur repugnare dignitati, & gradui Cardinalatus, puta Archipresbyteratus, Archidiaconatus, Decanatus, Canonicatus, & similia beneficia non extendantur, cum obtinentes huiusmodi beneficia teneantur residere in Choro, & habere debeant locum post Episcopum Cardinalis dignitati non convenientem. Actum Romæ apud S. Petrum die Mercurij 16. Martij. 1588. in Consistorio.

Contra